

Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság

Fegyelmi Tanácsa

fegyelmi vétség: jogszabályba ütköző okiratszerkesztés és ellenjegyzés (rég. Üt. 3.§ (2) és (3) 27.§(1) iratőrzési kötelezettség megszegése (Üttv.53.§ (5) és Ctv.37.§(2))

Ügyszám: DRFB-6/2020/II.

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **Dr. (...)** volt ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2025. április 25. napján megtartott tárgyaláson meghozta, majd kihirdette az alábbi

Fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy Dr. (...) (KASZ: (...)) jelenleg ügyvédi tevékenységet nem folytató - eljárás alá vont egyéni ügyvéd

95 rb. (kilencvenöt) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért kizárás, valamint

300.000.- Ft, azaz (háromszázezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja, továbbá 80.000.-Ft. (azaz nyolcvanezer forint) eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezi. A pénzbírságot és az eljárási költséget a határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül kell a Szolnoki Ügyvédi Kamara pénztárába vagy a 11745011-20005210 számú bankszámla számára befizetni az ügyszámra hivatkozással.

A kizárás büntetés időtartama: 3 (három) év.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi kamarai nyilvántartásból 2025. január 29. napján törlésre került, szárazbélyegzőjét és ügyvédi igazolványát a Szolnoki Ügyvédi Kamarában leadta.

Indoklás:

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

I.

Eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire vonatkozó adatok:

Ügyvédi tevékenységet (...) napjától (...) napjáig - a kamarai nyilvántartásból törléséig - végzett, ezalatt a KASZ száma: (...) volt.

II.

A fegyelmi eljárás adatai

1.) Az eljárás alá vont ügyvéd 2020. március 26. napján bejelentette a Jász-Nagykunsági Szolnok Megyei Ügyvédi Kamarának, míg a (...) 2020. május 22-én tájékoztatta a Magyar Ügyvédi Kamara

elnökét, hogy Dr. (...) ügyvédet 2019. március 19-én **50 rendbeli**, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdése c) pontjába ütköző és aszerint minősülő **intellektuális közokirat hamisítás büntettének megalapozott gyanúja miatt, továbbá 19 rendbeli intellektuális közokirat hamisítás büntett kísérlete miatt gyanúsítottként hallgatták ki.**

2.) A Jász-Nagykun Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Biztosa a 2020. május 25-én kelt (...) számú határozatával - *előzetes vizsgálat elrendelése és iratbekérés, továbbá nyilatkozattételre felhívás nélkül* – fegyelmi eljárást kezdeményezett tényállás megjelölése nélkül, a büntető eljárásra hivatkozással.

3.) Az irat 2020. május 27-én érkezett a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottsághoz, 2020. június 3-án a Fegyelmi Tanács kijelölésre került.

4.) A Fegyelmi Tanács elnöke 2020. június 4-én az előzetes vizsgálat kiegészítését rendelte el és az iratokat visszaküldte a fegyelmi biztos részére, felhívta az Üttv. és a FESZ. vonatkozó szabályainak a megtartására. Erről aznap értesítette az eljárás alá vont ügyvédet.

5.) 2020. július 14-én érkezett a Fegyelmi Tanácshoz a fegyelmi biztos előzetes vizsgálat kiegészítése, valamint az eljárás alá vont ügyvédtől származó 2020. június 10-én keltezett kísérőlevél, amely védői meghatalmazást, a rendőrségi gyanúsítást és az írásbeli vallomását tartalmazta, tagadta a bűncselekmények elkövetését.

6.) 2020. július 15-én a fegyelmi biztos ismételten felhívásra került, 2020. július 22-én érkezett indítványa a Fegyelmi Tanácshoz.

7.) A Fegyelmi Tanács 2020. augusztus 31. napján kelt, 2020. szeptember 26-án jogerős határozatával a fegyelmi eljárást a büntetőeljárás befejezéséig felfüggesztette.

8.) Eljárás alá vont ügyvéd 2021. január 14-én – felhívásra – megküldte a vádiratot.

9.) Eljárás alá vont ügyvéd 2025. február 3-án tájékoztatta a Fegyelmi Tanácsot a jogerős ítéletről, 2025. március 7-én csatolta a jogerős, másodfokú bírósági határozatot.

10.) Eljárás alá vont ügyvéd 2025. március 11-én - felhívásra – megküldte az I. fokú büntetőügy ítéletét.

11.) A Fegyelmi Tanács elnöke az iratanyag megküldésével a vezető fegyelmi biztost határozata kiegészítésére, indítványa megtételére hívta fel.

12.) A vezető fegyelmi biztos 2025. március 21-én a jogerős ítélet alapján a fegyelmi eljárást elrendelő határozatát kiegészítette, indítványt tett, melyet eljárás alá vont ügyvéd 2025. március 25-én átvett.

13.) 2025. április 25-én fegyelmi tárgyalás tartására került sor, amelyen eljárás alá vont ügyvéd nem vett részt.

A vezető fegyelmi biztos 79 rb. szándékosan elkövetett, jogszabályba ütköző okiratszerkesztés (az 55 rb. közokirat-hamisítás és 24 rb. közokirat-hamisítás kísérlete bűncselekmény elkövetése miatt) valamint

16 rb. szándékosan elkövetett iratőrzési kötelezettség megszegése fegyelmi vétség megállapítását indítványozta.

III.

Tényállás

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás során – a (...) **Járásbíróság** 2023. november 27-én kelt (...) **számú**, valamint a (...) **Törvényszék** 2025. január 29-én kelt (...) **számú**, aznap jogerőre emelkedett **ítélete alapján** - az alábbi tényállást állapítja meg:

I.r. vádlott 2011. óta foglalkozott cégek adásvételével, illetve közvetítésével, aki a (...) újságban adott fel hirdetést a következő szöveggel „Céget veszek, tartozás nem akadály.”.

II.r. vádlott a fenti újsághirdetésre jelentkezett, melyet követően ismerkedett meg I. r. vádlottal 2011. évben. I. r. és II. r. vádlottak megbeszélték, hogy II.r. vádlott a lakóhelye, (...) és környékén élő, alacsony jövedelmű ismerőseit szervezi be annak érdekében, hogy a hirdetésre jelentkező adóssággal terhelt gazdasági társaságok adásvételében részt vegyenek oly módon, hogy a gazdasági társaságok ügyvezetői, illetve tagjai legyenek.

A vádlottak megbeszélték, hogy II.r. vádlott által beszervezett személyek hajlandóak a cégeket fiktíven nevükre íratni annak tudatában, hogy ők azt a későbbiek során nem fogják működtetni, mely tevékenységükért a gazdasági társaságokat átruházó cégvezetők, illetve tulajdonosok meghatározott összeget fognak fizetni a részükre, amelyet egymás között elosztanak. II.r. vádlott 2014. évben ismerkedett meg **Dr. (...) III.r. vádlott ügyvéddel, aki 2014 januárjától 2016 nyaráig terjedő időben aktívan közreműködött cégek adásvételében** oly módon, hogy az adásvételi szerződéseket, a meghatalmazásokat, illetve a cégbejegyzéshez szükséges egyéb okiratokat elkészítette, majd ellenjegyezte.

A változások bejegyzéséhez szükséges valótlan tartalmú székhelyhasználati nyilatkozatokat használtak fel a vádlottak, melyek valótlanul tartalmazták, hogy ...ingatlanokkal nevezettek rendelkezni jogosultak és engedélyezik, hogy az adásvétellel érintett gazdasági társaságok székhelyként a cégnyilvántartásba az ingatlanok bejegyzésre kerüljenek.

Az eljárás során megállapításra került, hogy a székhelyhasználati nyilatkozatok valótlan tartalmúak tekintettel arra, hogy az ingatlanok tulajdonosai engedélyt nem adtak arra, hogy a tényállásokban felsorolt gazdasági társaságok székhelyként bejegyzésre kerüljenek az ingatlanra, illetve az adásvételben érintett gazdasági társaságok valójában valós gazdasági tevékenységet a fenti címeken nem végeztek. A gazdasági társaságok javarészt köztartozással rendelkeztek, melyek megfizetése alól oly módon kívántak mentesülni a gazdasági társaságok ügyvezetői, illetve tulajdonosai, hogy a gazdasági társaságokat, illetve azok üzletrészeit értékesítették a vádlottak közreműködésével.

A jogügyletek megkötésére elsősorban Dr. (...) III.r. vádlott (...) szám alatt található ügyvédi irodájában és (...) szám alatti alirodájában került sor, ahol a gazdasági társaságokat értékesítő személyek túlnyomórészt 60.000-250.000,- Ft összeget, egyes esetekben ennél magasabb összeget adtak át a céget megvásárló vádlottaknak tudva arról, hogy a gazdasági társaságot a továbbiakban működtetni nem fogják.

I.r., II.r., és Dr. (...) III.r., vádlott a céget eladó személyektől átvett összeget előzetes megbeszélés alapján egymás között elosztották, majd az adásvétel során keletkezett valótlan tartalmú okiratokat Dr. (...) III.r. vádlott, mint ügyvéd ellenjegyezte és azokat az illetékes törvényszékek cégbíróságaihoz benyújtotta az új tulajdonosok bejegyzése végett.

A céget értékesítő vádlottak szándéka pusztán arra irányult, hogy az adósággal terhelt gazdasági társaságoktól megszabaduljanak. A gazdasági társaságokat a vádlottak az adásvételt követően nem működtették, azok valós gazdasági tevékenységet nem folytattak, így a cégek vonatkozásában az illetékes cégbíróságok kényszersztörlési eljárásokat folytattak le:

A különböző bűncselekmények elkövetése miatt a (...) (...) számon 2016. július 04. napján rendelt el nyomozást, mely nyomozás során a fenti vádpontokban meghatározott gazdasági társaságok vonatkozásában keletkezett, Dr. (...) III.r. vádlott által elkészített **okiratok lefoglalása vált szükségessé.**

A fentiek alapján a (...) Járásbíróság a 2020. március 05. napján kelt (...) számú végzésével ügyési indítványra kutatást rendelt el Dr. (...) III.r. vádlott (...) szám alatti irodájában, valamint a (...) szám alatt található alirodájában. A végzés szerint a (...) és a (...) üzletrész adásvétele során keletkezett teljes iratanyagok, valamint a (...), a (...), a (...), a (...), a (...), az (...), a (...), a (...), a (...), a (...), az (...), a (...), az (...), a (...). és (...) adásvétele során keletkezett meghatalmazások, valamint tényvázlatok elnevezésű okiratok lefoglalását rendelte el.

A (...)nak nyomozói a fenti bírói végzés alapján 2020. március 19. napján 14 óra 20 perckor III.r. Dr. (...) vádlott (...) szám alatt található ügyvédi irodájában házkutatást tartottak, melynek során III.r. vádlott nem tudta a hatóság részére átadni a (...), a (...), a (...), a (...), a (...), a (...) az (...), a (...), (...), az (...), a (...), az (...), a (...), valamint a (...) cégátruházása során keletkezett meghatalmazásokat, valamint tényvázlatokat.

Dr. (...) III.r. vádlott 2020. február 28. napján a fent megjelölt gazdasági társaságok vonatkozásában 2014. és 2015. évben keletkezett, általa szerkesztett okiratokat megsemmisítette, melyről jegyzőkönyvet készített.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. 53.§ (5) bekezdése alapján okirat ellenjegyzése esetén az ügyvéd az általa ellenjegyzett okiratot, valamint az okirat ellenjegyzésével járó ügyben keletkezett más iratokat – ha a jogszabály ennél hosszabb megőrzési időt nem állapít meg, vagy a felek ennél hosszabb ideig történő őrzésben nem egyeztek meg – az ellenjegyzéstől számított 10 évig megőrzi.

Dr. (...) III.r. vádlott a fenti magatartásával az általa szerkesztett és ellenjegyzett okiratokat semmisítette meg annak érdekében, hogy azok a büntetőeljárás során tárgyi bizonyítási eszközül ne szolgáljanak azért, hogy a büntetőjogi felelősség alól mentesüljön.

Fentiek miatt a (...) **Járásbíróság** bűnösnek mondta ki

55 rb. közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 342. (1) bekezdés c) pont),

25 rb. közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében (Btk. 342. (1) bekezdés c) pont) valamint

1 rb. magánokirattal visszaélés vétségében (Btk. 346. (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés)

Halmazati büntetésül — 2 (kettő) év szabadságvesztés büntetésre és 5 (öt) év ügyvédi tevékenység gyakorlásától eltiltásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztette. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés 2/3 (kétharmad) részének kitöltését követő napban határozta meg. Kötelezte 16.683,-(tizenhatezer-hatszáznyolcvanhárom) forintot bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezések folytán másodfokon eljáró **Debreceni Törvényszék** az I.Bf.198/2024/22. számú jogerős ítéletében az eljárás alá vont ügyvéddel szemben az első fokú ítéletet részben megváltoztatta, a **közikirat-hamisítás büntette kísérletének** (Btk. 342. S. (1) bekezdés c.) pont) minősített cselekmények **24 rendbelinek** minősültek — az elsőfokú ítéletben rögzített 25 rendbeli helyett — **a szabadságvesztés büntetésének tartamát 1 év 6 hónapra, az ügyvédi tevékenység gyakorlásától eltiltás tartamát 3 évre** enyhítette, a szabadságvesztés **végrehajtás próbaidejét szintén 3 évre** enyhítette. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Fegyelmi Tanácsot a bíróság által jogerősen megállapított tényállás köti.

IV.

Bizonyítékok

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárásban a fegyelmi felelősségét nem ismerte el. A büntető eljárásban a bűnösségét mindvégig tagadta.

Az elsőfokú ítélet szerint: Dr. (...) III.r. vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Bár nem vitatta, hogy valóban ő volt a vád tárgyát képező gazdasági társaságok adásvétele során a közreműködő ügyvéd, azonban tagadta, hogy bűnös szándék vezérelte volna, álláspontja szerint nem volt tudomása az adásvételek fiktív voltáról.

A nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, részletes vallomást tenni nem kívánt. Ugyanakkor írásban úgy nyilatkozott, hogy szerint nincs olyan bizonyíték, amely az ő gyanúsított kihallgatását megalapozta volna, ugyanis álláspontja szerint az (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) és a (...) vonatkozásában vele szemben a (...) Ügyészség megszüntette az eljárást, míg más személy büntetőjogi felelősségét megállapította. Így vele szemben ezekben az ügyekben nem lehetett volna az eljárás folytatását elrendelni, ezek vonatkozásában a vád sem törvényes.

Előadta azt is, hogy a cégek értékesítése során nem volt olyan körülmény, amely alapján meg kellett volna tagadnia az ügyvédi közreműködést, szerinte megfelelően járt el. Álláspontja szerint az ügyvédeknek nem is feladata a felek rejtett szándékának vizsgálata, a cégek túlnyomó része semmiféle köz-, vagy egyéb tartozással nem rendelkezett, az átadó oldalnak az eladás során egyedüli szándéka idős koruk vagy a működés elnehezülése volt. Érdekük nem fűződött ahhoz, hogy a cég elérhetetlenné váljon. Álláspontja szerint részéről irányítás nem történt ezen ügyletekben, a résztvevő felek már más ügyvédeknel is kötöttek hasonló ügyleteket, nem volt szükségük irányításra.

Négy cég esetében ajánlotta ő a cég eladását, nevezetesen az (...), a (...), a (...) és a (...) esetében, mivel régi ügyfelei voltak, ezért ajánlotta figyelmükbe a cégeladás lehetőségét.

Hivatkozott arra, hogy az eladók és a vevők egymással beszéltek meg az adásvételek feltételeit, részleteit, ő csak időpontot adott az ügyfeleknek, amikor az irodájában az iratokat aláírták, kifizették

a díjakat, majd távoztak. Nem valós I.r. vádlott azon nyilatkozata, miszerint azért jártak hozzá az ügyfelek, mert ő nem kérdezett semmit, hanem azért ment gyorsan a szerződés-kötés, mivel ő az iratokat előkészítette. Azzal védekezett, hogy ő kizárólag ügyvédi munkadíjat és költségtérítésre való összegeket vett át a felektől, összesen kb. 60.000,- forintot, más pénzt sosem kért és nem is kapott, így anyagi haszna sem származott az ügyletekből. Hivatkozott arra, hogy I.r. vádlott gyanúsított nyilatkozatainak az volt a célja, hogy vádalkut kössön az ügyességgel és csak 16 gyanúsítás érinti I.r. vádlottat, így csak ezen ügyekkel összefüggésben tehet értékelhető nyilatkozatot az ő cselekvőségével kapcsolatban. Ő csak a nyomozati iratok között található vádiratokból és ítéletekből szembesült azzal, hogy az átvető terhelti kör korábban is jó ideje foglalkozott hasonló tevékenységgel, már 2009 óta, így értelemszerűen nem ő volt az értelmi szerzője és irányítója az ügyleteknek.

Folytatólagos kihallgatásai alkalmával sem kívánt részletes vallomást tenni, de tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, csakúgy, mint a (...) Rendőrkapitánysághoz 2020. november 23. napján benyújtott írásbeli vallomásában is, hozzátette, álláspontja szerint az (...)Kft. vonatkozásában is helye van az eljárás megszüntetésének.

Az XCIV. tényállás vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az iratok megőrzési időtartamát tekintve pusztán tévedésben volt és bár az iratok valóban megsemmisítésre kerültek, ez legfeljebb kamarai vétség lehet, nem pedig bűncselekmény. Álláspontja szerint sem jogtalan előny szerzése, sem jogtalan hátrány okozásának célja nem állapítható meg az okiratok vonatkozásában, hiszen az érintettek soha nem keresték nála ezen iratokat.

Dr. (...) III.r. vádlott az előkészítő ülésen tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, a tárgyaláson fenntartotta a nyomozás során általa benyújtott írásbeli vallomásokat, és hozzátette, semmilyen olyan bizonyíték nem áll a vádhatóság rendelkezésére, ami alapján vele szemben a felelősséget meg lehetne állapítani.

Védekezésésképp előadta a XCIV. tényállás vonatkozásában, nem felel meg a valóságnak, hogy az iratok selejtezésével a nyomozóhatóság munkájának elnehezítése lett volna a célja, mivel a selejtezés még a gyanúsítás közlését megelőzően történt, és csak azért került sor idő előtti selejtezésre, mert az irattára tele volt, mindamellett benne semmilyen bűnös szándék a cégekkel kapcsolatban nem volt.

Tagadta, hogy bármilyen pénzeszközt átvett volna a felektől, illetve, hogy bárkivel pénz szétosztásában megállapodott volna. Ő az ellenszolgáltatásért díjat kapott, amelyben az illetékek is benne voltak, ezek 50-60.000,- Ft körüli összegek voltak, amely az ő munkadíját és a 18.000,- forintos cégbírósi illetéket tartalmazták. Az általa készített iratok benyújtásra kerültek a cégbíróságra vagy kísérleti szakaszban maradtak. Hangsúlyozta, mindig kész székhelyhasználati engedéllyel érkezett a vevő, amely valódisága vonatkozásában kétely nem merült fel benne. A cégek nagy része nem volt köztartozással terhelt, így a gyanúja sem merülhetett fel annak, hogy csalási szándék vezetné az eladói kört. Neki II.r. vádlott annyit mondott el, hogy egy uniós pályázattal kapcsolatban van arra lehetőség, hogy cégeket átvegyen és azokat összeolvasszon.

Összességében az egyes tényállások tekintetében is úgy nyilatkozott, hogy a munkadíjon felül részére pénzátadás nem történt, nem adtak tájékoztatást az eladók, hogy bármilyen hátsó szándék vezérelte volna őket. A vevők székhelyhasználati engedéllyel jártak el, mely valótlan tartalmáról nem volt tudomása, illetve a tényvázlatban minden esetben rögzítve volt, hogy a vevők tovább kívánják működtetni a céget. Csakúgy nem volt tudomása a meghatalmazások valótlan tartalmáról

sem. Az általa közölt összesen felül más pénzt nem kapott és nem is osztott szét, így a XXIV. tényállás esetében is határozottan tagadta, hogy 1 millió forint szétosztásában részt vett volna.

Álláspontja szerint a **III. tényállás** ((...)Kft.), a **VII. tényállás** ((...)Kft.), VIII-IX. tényállás ((...)Kft.), **XII. tényállás** ((...)Kft.), **XXV. tényállás** ((...)Kft.), a **XXXIV. tényállás** ((...) Bt.), a **XXXV. tényállás** ((...)Kft.), a **XXXVIII. tényállás** ((...)Bt.), a **XLII. tényállás** ((...) Kft.), az **LI. tényállás** ((...) Kft.), az **LII. tényállás** ((...)Bt.), az **LIII. tényállás** ((...)Kft.), az **LIV. tényállás** ((...) Kft.), az **LVII-LVIII. tényállás** ((...) Bt.), a **LXI. tényállás** ((...)Kft.), a **LXII. tényállás** ((...)Kft.), a **LXIII. tényállás** ((...)Kft.), a **LXIV. tényállás** ((...) Bt.), a **LXVI. tényállás** ((...)Kft.), a **LXVII. tényállás** ((...)Kft.), a **LXX. tényállás** ((...)Kft.), a **LXXX. tényállás** ((...)Kft.) esetében elévült a büntethetősége.

Nem fogadta el a bíróság az elévülésre irányuló III.r. vádlotti hivatkozást, tekintettel arra, hogy a nyomozás elrendelésére az ügyben 2016. július 4. napján került sor, majd az egyesített ügyekben az eljárás megszüntetésre került 2017. június 1. napján, míg az eljárás folytatása 2020. november 27. napján lett elrendelve, elévülési időn (5 év) belül.

A XCIV. tényállás kapcsán III.r. vádlott által hivatkozottakkal kapcsolatban sem fogadta el a bíróság a védekezését, miszerint csak azért selejtezte ki a tényállásban szereplő iratokat, hogy több helye legyen, illetve jogtalan előny, hátrány senkit nem ért. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXIII. törvény 53.§.(5) bekezdése értelmében 10 évig kell megőrizni az ügyvéd által ellenjegyzett okiratokat az ellenjegyzéstől, míg a 16/2018. (XI.26.) Magyar Ügyvédi Kamarai Szabályzat kimondja, hogy a cégbejegyzési és változásbejegyzési kérelem mellékleteit képező iratokat a benyújtástól számított 10 évig meg kell őrizni.

Megállapítható, azzal, hogy az eljárás során selejtezte ezen okiratokat, megakadályozta azt, hogy ezen eredeti okiratokat tárgyi bizonyítási eszközként lefoglalja a nyomozó hatóság, ami azért is jogtalan előny szerzését, jogtalan hátrány okozását eredményezte, mert a tárgyaláson is meghallgatott igazságügyi írásszakértők is egyezően hivatkoztak arra, hogy több esetben azért sem tudtak egzakt megállapításokat tenni, mert csak másolati példány állt rendelkezésre mint vizsgálat tárgya, illetve alaposabb és teljesebb vizsgálat csak eredeti példányok esetében lett volna lefolytatható.

A fentieket a (...) Törvényszék ítéletében kiegészítette az alábbiakkal:

„dr. (...) III. rendű vádlott a (...) Rendőrkapitányságra 2020. június 4. napján a 2020. május 30. napján kelt írásbeli tanúvallomását nyújtotta be, melyhez mellékelte egy – az irodakutatás során részéről felmutatni nem tudott – selejtezésről felvett jegyzőkönyvet, mely többek között tartalmazta, hogy a felsorolt cégek vonatkozásában keletkezett dokumentumokat is megsemmisítette. A csatolt selejtezésről készült jegyzőkönyv 2020. február 28.-ai keltezésű volt.

Dr. (...) III. rendű vádlott a fenti magatartásával az *által tudottan bűncselekmény elkövetésével* szerkesztett, ellenjegyzett és cégbírósághoz benyújtott okiratokat semmisítette meg annak érdekében, hogy azok büntetőeljárás során tárgyi bizonyítási eszközzel ne szolgálhassanak azért, hogy a büntetőjogi felelősség alól mentesüljön.

Ez a folyamat jellemzően 2014 évtől és 2017 első harmadáig tartott közel 100 céget érintve. Az ügy megítélésében lényeges, olyan dr. (...) III. rendű vádlott számára is egyértelműen felismerhető és félre nem érthető tényezők mutatkoztak meg, melyből nyilvánvaló volt számára, hogy mindamellett, hogy az ügyvédi kötelezettségét megszegi még bűncselekményt is elkövet. Így kiemelt

jelentőséggel bírt, hogy a történeti tényállásban felsorolt valamennyi „cégeladásra” azonos körülmények között, részben azonos szereplőkkel került sor. Míg az „eladók” személye folyamatosan változott, addig a „vevők” személye már egy szűkebb körből került ki. Ehhez kapcsolódóan a törvényszék jelzi, hogy a székhelyhasználati engedélyen szereplő tanúk személye is ugyanabból a körből került ki.

Nem lehetett figyelmen kívül hagyni az okirati bizonyítékok értékelése során, hogy az „eladott” cégek új elektronikus elérhetősége csaknem minden esetben a (...) volt, II. rendű vádlott adataival egyeztek meg.”

Bizonyítékként szolgált még a tanúk vallomása, az igazságügyi írásszakértői vélemény, valamint a szakértők tárgyaláson tett nyilatkozata, a rendőri jelentések, határozatok, lefoglalásról készült jegyzőkönyvek és határozatok, bűnjeljegyzékek, megkeresések és az arra adott válaszok, cégnyilvántartási iratok, házkutatásról készült jegyzőkönyv és határozat,

Dr. (...) III.r. vádlott tényállásban rögzített magatartása alkalmas volt a fenti törvényi tényállások megállapítására, tekintettel arra, hogy a vádlottak cselekményükkel hozzájárultak ahhoz, hogy valótlan tartalmú okiratok felhasználásával valótlan tényeket foglaltak közokiratba, amely során a Cégbíróságra, mint közhiteľ nyilvántartásba valótlan adatok kerültek bejegyzésre. Amely esetekben ugyan benyújtásra igen, de bejegyzésre nem kerültek az okiratok, a cselekmények kísérleti szakban maradtak.

A bíróság kiemelte, hogy „minden egyes alkalommal ugyanazon – egyébként megjelenésükben és szellemi potenciáljukban gazdasági társaság vezetésére nem alkalmas vevői kör tűnt fel az ügyletkötések során, ugyanazon lakcímek szerepeltek a változásbejegyzés után az új cég székhelyeként, ahol egyébként semmilyen tevékenység nem folyt.”

Dr. (...) III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 55 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás bűntettében (I., III., VII., XII-XVI., XVIII-XXII., XXV., XXVI., XXIX-XXXV., XXXVIII., XXXIX., XLII-XLV., XLVII., LLV., LVIII., LX-LXIII., LXVI., LXVII., LXX., LXXIII., LXXVIII., LXXIX., LXXXIII-LXXXVII., XC., XCI., XCIII.), 25 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás bűntettének a Btk. 10. § (1) bekezdés szerinti kísérletében (IV., VIII., IX., XXIII., XXIV., XXXVII., XC., XCI., XCVI., XCIX., LVII., LIX., LXIV., LXVIII., LXXI., LXXII., LXXIV-LXXVIII., LXXX., LXXXVIII., LXXXIX., XCII.), és 1 rb., a Btk. 346. § (1) bekezdés b) pontja szerint büntetendő, de (3) bekezdés szerint minősülő magánokirattal visszaélés vétségében (XCIV.).

Dr. (...) III.r. vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte a többszörös halmazatot, azt, hogy az ügyvédi tevékenységével visszaélve követte el a bűncselekményeket, a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodott voltát, míg enyhítő körülményként értékelte, hogy 25 rendbeli cselekmény kísérleti szakban rekedt, az időmúlást, valamint, hogy 1 kiskorú beteg gyermek tartásáról köteles gondoskodni.

Eljárás alá vont ügyvéd a Fegyelmi Tanács részére megküldött II. fokú ítélet kísérőlevelében leírta: „Mindenképpen felülvizsgálati kérelemmel fogok fordulni a Kúriához.”

V.

A fegyelmi biztos indítványa

A vezető fegyelmi biztos a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként végindítványában

79 rb. szándékosan elkövetett, jogszabályba ütköző okiratszerkesztés (55 rb. közokirat-hamisítás és 24 rb. közokirat-hamisítás kísérlete) az Üt. 27.§ (1) bekezdés a.) megsértése miatt, 16 rb. szándékosan elkövetett iratőrzési kötelezettség megszegése (Üttv. 53. S. (3) bek) amely a büntető ítéletben 1 rb. magánokirattal visszaélésként került értékelésre, azonban az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályok ezt a cselekményt ügynként értelmezik és az ítélet 16 ügyirat jogellenes selejtezéséről, megsemmisítéséről szól. Ezt már az új Üttv. hatálya alatt követte el, így arra annak rendelkezései vonatkoznak.

Kizárás fegyelmi büntetést indítványozott, annak időtartamát legalább 3 évben javasolta megállapítani, pénzbírság kiszabása mellett, amelynek összegét a kiszabható középérték és felső határ között indítványozta. Súlyosbító körülményként az elkövetett cselekmények nagy számát, hasonlóságát, és az ilyen jellegű cselekmények ügyvédi karra nézve kiemelkedően hátrányos megítélését kérte értékelni. Az enyhítő körülményként a jelentős időmúlást és azt a tényt kérte figyelembe venni, hogy eljárás alá vont ügyvéd egy (...) tartásáról is gondoskodik. Külön kérte kiemelni a határozatban, hogy a kizárás fegyelmi büntetés hatálya alatt ügyvédi tevékenység nem folytatható.

Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd okiratszerkesztői, okirat ellenjegyzői tevékenységét az 1998. évi XI.tv. (továbbiakban: Üt.) hatálya alatt végezte az ítéleti tényállásban megjelölt valamennyi esetben, mivel az Üttv. 207.§ (3) bekezdése alapján az Üttv. 42.§-a (is) 2018. január 1. napján lépett hatályba.

Erre figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd **az 1998. évi XI.tv. (továbbiakban: Üt.) 3.§ (2) és (3) bekezdéseiben, valamint az ellenjegyzést illetően a 27.§ (1) bekezdés a.) pontjában** írt rendelkezést **szegte meg**, minthogy az ügyvédi hivatását nem a jogszabályok megtartásával gyakorolta, olyan jogügyletekben működött közre, amely jogszabályba ütközött, továbbá, az okiratok ellenjegyzésekor tudatában volt annak, hogy az okirat a szerződő fél kinyilvánított akaratának nem felelt meg (ugyanezen szabályokat tartalmazták a cselekmény idején hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól szóló 8/1999 (III.22.) MÜK szabályzat 3/2., 7/1.7/3. pontjai is); **ezzel 79 rb, szándékos fegyelmi vétséget követett el; valamint 16 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el azzal, hogy megszegte az Üttv. 53.§. (5) bekezdésében meghatározott 10 éves iratőrzési kötelezettségét.**

Az eljárás alá vont ügyvéd végfelszólalást nem tudott eszközölni, mivel a tárgyaláson nem vett részt.

A fegyelmi biztos indítványa, amely szerint a fegyelmi határozat rendelkezzen arról, hogy az ügyvéd a kizárás időtartama alatt ügyvédi tevékenységet nem végezhet, nem képezte a határozat rendelkező részét hiszen, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlásától bíróság által eltiltott és fegyelmi úton is kizárt személy jogellenesen ügyvédi tevékenységet végezne, kockáztatná a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését. Az ügyvédi foglalkozásról eltiltás tilalma alatt egyértelmű, hogy az ügyvéd nem végezhet ügyvédi tevékenységet.

VI.

Magatartás minősítése jogszabályi hivatkozással

A Fegyelmi Tanácsot a tényállás megállapításakor a jogerős ítéletben foglalt tényállás köti, így azt a fegyelmi biztos indítványával és az ítélettel egyezően állapította meg.

A FESZ – 27.2/A. a) pontja szerint „a fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál köti a büntetőbíróság bűnösséget megállapító ítélete annyiban, hogy nem állapíthatja meg, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt nem követte el”, erre tekintettel a fegyelmi eljárás során a Fegyelmi Tanácsnak nincs arra lehetősége, hogy a büntetőeljárásban megállapított tényállástól eltérjen, avagy eljárás alá vont volt ügyvéd büntetőjogi felelősségét az ítéletben megállapítottaktól eltérően értékelje.

A FESZ 27.2/B. pontja szerint a Fegyelmi Tanács a 27.2/A. pontján kívül az általa ismert bírósági határozat rendelkező részétől, valamint az indokolásában megállapított tényállástól csak a fegyelmi eljárásban feltárt olyan bizonyíték alapján térhet el, amelyet a bírósági eljárásban nem bíráltak el. Mivel az eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a fegyelmi eljárásban pedig olyan bizonyíték nem merült fel, amely a büntető ügyben megállapított tényállástól való eltérést indokolta volna, így megállapítható, hogy a (...) **Járásbíróság (...). számú ítélete** a (...) **Törvényszék (...). számú ítéletébe foglalt változtatásokkal** mind a bűnösség, mind a tényállás megállapítása körében köti az eljáró fegyelmi tanácsot.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. §-a alapján fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

A cselekmények elkövetése 2014. januárjától 2017. első negyedévéig terjedő időben történt, büntetőjogi elbírálása 2025. január 29-én jogerősen lezárult, a fegyelmi eljárás befejezésére 2025. április 25-én került sor.

A Fegyelmi Eljárásról szóló 20/2018. MÜK szabályzat 1.4. pontja alapján a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

Az 1.5. szerint amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

Az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységei mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor hatályos jogszabályok alapján olyan cselekmények, amely fegyelmi vétségnek minősülnek. Jelen esetben megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályban volt rendelkezések lényegében azonos vagy hasonló anyagi jogi tartalommal bírnak, tehát az adott magatartás továbbra is fegyelmi vétségnek minősül.

A hatályos Üttv. 109.§ (6) bekezdése szerint a kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb időtartama három év, leghosszabb időtartama tíz év.

A cselekmény elbírálása és a büntetés kiszabása során a Fegyelmi Tanács az elbíráláskor hatályos Üttv. és a 20/2018. MÜK szabályzatot alkalmazta, amely az eljárás alá vont ügyvédre nézve enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszi lehetővé, mivel a kizárás határozott időtartamban szabható ki, ezért az Üttv. 107. § szerinti fegyelmi vétség fogalmát kell alkalmazni.

Eljárás alá vont volt ügyvéd azzal a magatartásával, hogy elkövette a jogerős ítélet szerinti büntetéseket és vétségeket (amelyek egyben fegyelmi vétséget is megvalósítanak) és amelyért vele szemben büntetést szabott ki a bíróság, megszegte az Üttv. 1.§ (3) bekezdését, amely előírja: *Az ügyvédi tevékenység gyakorlásának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.*

Az Üttv. 1.§ (5) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

A jelenleg hatályos Üttv. 44. § (1) bekezdése szerint: *Az ellenjegyzéssel az ügyvéd tanúsítja, hogy a) az okirat a jogszabályoknak megfelel, b) a felek nyilatkoztak arról, hogy az okiratban foglaltak megfelelnek az akaratuknak, c) az okiratban megjelölt felek, illetve az eljáró képviselőik azonosítását elvégezte, és d) az okiratot a felek előtte írták alá vagy az okiraton szereplő aláírást előtte sajátjukként ismerték el.*

42.§.3) *Az ügyvéd, köteles megtagadni az okiratszerkesztést, ha az akaratnyilvánítás jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.*

(4) *Az okiratszerkesztés során az ügyvéd úgy jár el, hogy az ügyfél kinyilvánított akarata - az Alaptörvény, a jogszabályok az Európai Unió kötelező erővel bíró jogi aktusainak keretei között - az ügyfél érdekeinek megfelelő, továbbá joghatás kiváltására alkalmas legyen.*

(5) *Az ügyvéd az ügyfél által előadott tényeket teljes körűnek, pontosnak és valónak fogadhatja el, azonban a (3) bekezdésben meghatározott követelmény érvényesülése érdekében tájékoztatnia kell az ügyfelet arról, ha az ügyvédtől elvárható gondosság mellett az ügyfél által előadott tények teljes körűségével, pontosságával vagy valóságával kapcsolatban kétsége merült fel.*

Az elkövetéskor hatályos 1998. évi XI. tv. Üt. 27. § (1) bekezdése szerint:

Az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd bizonyítja, hogy

a) az okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelel, és

b) az okiratban megjelölt fél az iratot előtte vagy helyettese [23. § (5) bek.] előtt írta alá, illetőleg aláírását előtte vagy helyettese előtt saját kezű aláírásának ismerte el, illetve a minősített elektronikus aláírásával tett ellenjegyzéssel pedig azt, hogy a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okirattal megegyezik.

3.§.(2) *Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia,*

tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

(3) Az ügyvéd nem működhet közre, ha az a hivatásával nem egyeztethető össze, így különösen ha a közreműködését olyan jogügyletbe kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul.

Eljárás alá vont ügyvéd a közokirathamisítás során 55 +24 okiratot szerkesztett és jegyzett ellen, továbbította azt a cégbíróságok részére, ebből 24 okirat nem került cégbírósági bejegyzésre, így az kísérleti szakban maradt, ezzel összesen 79 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

16 ügyben jogellenesen végzett selejtezést, mivel nem őrizte 10 évig az ellenjegyzett iratokat, melyek elkövetési ideje: 2020. február 28, ezért eljárás alá vont ügyvéd az Üttv. 53.§. (5) bekezdését szegte meg, amely előírja:

Okirat ellenjegyzése esetén az ügyvéd az általa ellenjegyzett okiratot, valamint az okirat ellenjegyzésével járó ügyben keletkezett más iratokat - ha jogszabály ennél hosszabb megőrzési időt nem állapít meg, vagy a felek ennél hosszabb ideig történő őrzésben nem egyeztek meg - az ellenjegyzéstől számított tíz évig megőrzi.

A Ctv. 37. §. (2) bekezdése szerint a jogi képviselő az általa szerkesztett és nem elektronikus formában készült okiratok megőrzéséről az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályok szerint köteles gondoskodni.

A fegyelmi vétség elkövetése okán kiszabható büntetések körét jelen ügy tekintetében az Üttv. 108. § határozza meg. A büntetés kiszabására vonatkozó előírásokat az Üttv. 109. § szabályozza, mely nem zárja ki a volt kamarai taggal szemben kizárás büntetés kiszabását.

VII.

Büntetés kiszabása, súlyosító, enyhítő körülmények

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. §. f) pontjában megjelölt kizárás és a b.) pontjában meghatározott pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta. A kizárás idejét a kiszabható minimális időtartamban, a bírósági ítéletben kiszabott 3 évben határozta meg, a pénzbírság összegét a kiszabható mérték alsó harmadában állapította meg.

Súlyosító körülményként értékelte a cselekmény tárgyi súlyát, azt a körülményt, hogy az eljárás alá vont személy büntetett el a 79 rb. közokirathamisítással, okiratszerkesztői és jogi képviselői tevékenységével hozzájárult ahhoz, hogy a közhiteles cégnyilvántartásba valótlán adatok kerüljenek bejegyzésre és ezzel az ügyvédi hivatásba vetett közbizalmat csorbította, továbbá, hogy vele szemben korábban már pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására került sor.

Enyhítő körülményként a Fegyelmi Tanács a jelentős időmúlást vette figyelembe, és azt, hogy a vétségek miatt egyéb jogkövetkezmény is alkalmazásra került eljárás alá vont volt ügyvéd terhére, továbbá, hogy (...) köteles gondoskodni.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont személyt az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A határozat elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapul.

Debrecen, 2025. április 25.

A határozat jogerős 2025. június 9. napján, végrehajtható 2025. július 9. napján.

Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa DRFB–6/2020.